

Vrijwilliger zijn doe je uit vrije wil, uit eigen keuze.

Er zijn meerdere redenen waarom je de eigen tijd inzet voor anderen. Voor mij was dat het feit dat ik, vanuit het onderwijs, ruim vier jaar geleden met pensioen ging en daardoor voor mijn gevoel “een zee van tijd” voor mij zag liggen. En daar wilde ik op een zinvolle manier invulling aan geven. Iets betekenen voor een ander. Toen ik mij oriënteerde kwam na ongeveer een jaar het Respijthuis Lelystad op mijn pad. Wat sprak mij het concept hiervan aan! Een adempauze, rust en onderbreking van de dagelijkse gang van zaken bieden aan mensen met een beperking of aandoening en aan hun mantelzorger. Hoe belangrijk kan dat zijn om relaties goed te houden wanneer er sprake is van een vorm van afhankelijkheid in de dagelijkse verzorging.

Het even in een andere omgeving zijn kan, voor iemand die veel aan huis gebonden is, heel welkom en verademend zijn. En dat heb ik als vrijwilliger in het Respijthuis op Buytenplaets Suydersee gezien. Ik zag, natuurlijk bij de ene gast meer dan bij de ander, dat deze het fijn vond om even op een andere plek te zijn en daar, naast de noodzakelijke verzorging, ook het gevoel van een soort minivakantie te krijgen. En ook dat de mantelzorger gedurende een korte of langere periode iets “voor zichzelf” kon doen en daardoor de accu weer kon opladen. Gast en mantelzorger hadden elkaar weer nieuwe ervaringen te vertellen.

Maar ook voor mij, als vrijwilliger, was er verrijking. Wat een mooie gesprekken heb ik in de afgelopen jaren gevoerd en veel geleerd van de gasten en hun naasten. Acceptatie van wat er in het leven nog is, levensmoed, diepe liefde en zorg om elkaar en verbondenheid. De gasten zijn allemaal andere persoonlijkheden, met hun eigen bagage en levensverhaal. Met sommigen is er een dieper contact, met anderen een meer praktische omgang. En dat voelt voor mij allemaal goed. De gast bepaalt de eigen toegankelijkheid en de invulling van de tijd die er is als ik er ben. Rusten, lezen, puzzelen of in de zon zitten en naar de Alpaca's kijken en de reuring die er op de camping te zien is. En hoe leuk vind ik het ook om voor de gast lekker te koken, een rondje mee te wandelen of soms iets samen te knutselen. Of soms gewoon samen TV te kijken, erover kletsen en simpel wat huiselijkheid te bieden. Aan de gast het gevoel te geven: “wat fijn dat u er bent”.

Als vrijwilliger heb ik ochtend-, middag- en avonddiensten meegemaakt. En wat ik prettig vind is dat ik zelf kan inschrijven op de beschikbare diensten. Zo kan ik dit blijven doen naast mijn andere activiteiten in het besef dat vrijwilligerswerk niet vrijblijvend is.

Als werkend persoon in het onderwijs vond ik veel voldoening in mijn werk en het contact met kinderen en ouders, had er plezier in en kreeg ik betaald.

Maar als vrijwilliger in het Respijthuis krijg ik regelmatig “goud in handen”. En deze beloning hoop ik nog lange tijd te mogen ontvangen.

Munda Tromp